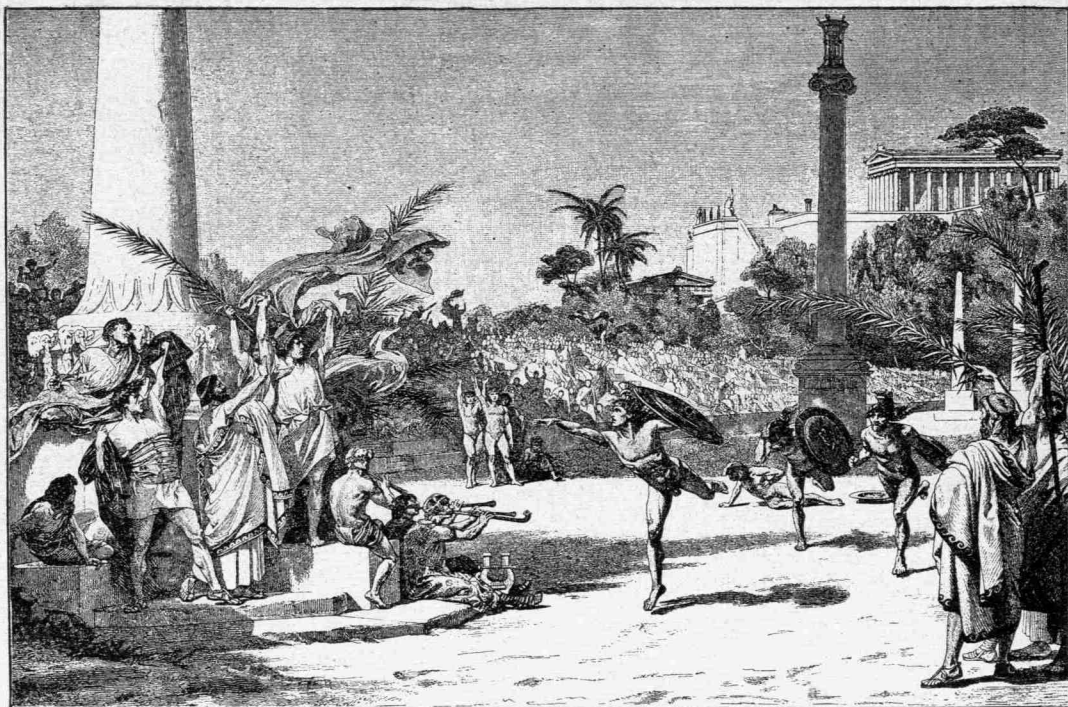

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΚΟΡΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ¹

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ Κ^αs HANNAH LYNCH

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. Οικογένεια Ἀθηναϊκή.

Ἐν ἐκ τῶν πολλῶν περιέργων ἐθίμων τῶν νεωτέρων Ἀθηναίων, τουλάχιστον ὅσων δὲν κατώρθωσαν νὰ στήσωσι μόνιμον σκηνήν, εἶναι ἡ ἀλλαγὴ κατοικίας κατὰ τὴν πρώτην ἐκάστου Σεπτεμβρίου. Ἀφοῦ ἅπαξ συντελεσθῇ ἡ μετοικεσία καὶ τοποθετηθῶσιν εἰς τὴν νέαν φωλεάν των, ἀρχίζουν ἀμέσως νὰ τὴν κακομεταχειρίζονται ὅσον ἡμποροῦν, εἰς τρόπον ὥστε μέχρι τοῦ προσεχοῦς Αὐγούστου δὲν ἀπομένει οὔτε τοῖχος χωρὶς τρύπας ἢ κηλίδας, οὔτε θύρα χωρὶς τὸ κλειθρόν της χαλασμένον, οὔτε παράθυρον χωρὶς σπασμένους ὑάλους ἢ μὲ μάνδαλον ἀκέρατον. Ἡ οἰκία κατήντησεν ἀνυπόφορος, ἡ οἰκογένεια δὲν εὐρίσκει λόγους νὰ τὴν κατηγόρησιν καὶ προετοιμάζεται διὰ νέαν μετοικεσίαν τὸν Σεπτέμβριον, εὐρίσκει δὲ νέον πάλιν πάτωμα οἰκίας ἄλλης, ὅπου ἐπαναλαμβάνεται ἡ αὐτὴ καὶ πάλιν ἱστορία. Ἡ μόνη πιθανὴ ἐξήγησις τοῦ παραδόξου τούτου ἐθίμου εἶνε ὅτι ἡ παραζάλη τῶν ἐνι-αυσίων τούτων μεταναστεύσεων παρέχει ὠφέλειάν τινα διανοητικὴν ἢ σωματικὴν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πρωτευούσης τῆς Ἑλλάδος.

Συμμορφουμένη πρὸς τὸ κινὸν τοῦτο ἐθίμον ἡ μήτηρ τῆς Ἀνδρομάχης, εἶχε μετοικήσει κατὰ

τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ἀπὸ ἓν δεῦτερον πάτωμα τῆς οἴου Σόλωνος εἰς ἓν ἰσόγειον, μὲ πρόσθετον εὐρυχωρίαν ὑπογείων, κείμενον εἰς μίαν τῶν ἀωνύμων εἰσέτι ὁδῶν, αἱ ὁποῖαι, κατερχόμεναι ἀπὸ τὰς ἀποκρήμους ὑπωρείας τοῦ Λυκαβητοῦ, ἀπολήγουσιν εἰς τὴν ὁδὸν Σόλωνος καὶ ἐξακολουθοῦν ἐκείθεν κατῆροροῦσαι εὐπρεπέστερον, μέχρι τῶν μεγαλειτέρων καὶ ἐπισημοτέρων ἀρτηριῶν τῶν νέων Ἀθηνῶν. Τὰς νεοχαράκτους ταύτας διόδους σπανίως διέρχεται διαβάτης, παρεκτός τῶν ἐχόντων τὴν ἀμφιβολὸν εὐτυχίαν νὰ κατοικῶσιν ἐκεῖ ὑψηλά. Διὰ ν' ἀναβῇ τις ἕως ἐκεῖ, πρέπει πρῶτον νὰ διασκελίσῃ ρυάκιον, τὸ ὁποῖον τὰς χωρίζει ἀπὸ τὴν ἐγκαρσίαν ὁδόν. Τὸ ρυάκιον τοῦτο ἀποβαίνει συνήθως φραγμὸς δυσπέρβλητος, ἐὰν μάλιστα πρόκηται νὰ τὸ πηδήσῃ χάριν ἐπισκέψεως ἀπογευματινῆς κυρία σεβομένη τὰ ὑποδήματα καὶ τὸν ποδόγυρόν της. Συνήθως τὰς ἀποκέντρους ἐκείνας ὁδοὺς νέμονται παιδιὰ παίζοντα, — παιδιὰ λερωμένα, κακοενδυμένα, — ἢ ἀκτένιστα ἢ κουρευμένα ὡς ποντικοὶ μέχρι τοῦ δέρματος, — μὴ διαπρέποντα ἐπὶ ὠραιότητι ἢ καθαριότητι, καὶ προσηλοῦντα ὑπόπτως τοὺς μαύρους ὀφθαλμούς των ἐπὶ τοῦ διερχομένου ξένου. Παρεκτός τῶν ρυακίων, τῶν παιδιῶν καὶ τῶν κατοίκων, ἔχει τις ἐκεῖ τὴν πρόσθετον εὐχαρίστησιν ν' ἀκούῃ τὰς ἡχηρὰς φωνὰς τῶν γυρολόγων, οἱ ὁποῖοι, σείροντες τὰς χειραμάξας των ἐπὶ τῶν ἀνίσων ὁδῶν, διακηρύττουν τὰ ποικίλα ἐμπορεύματά των μὲ ξερωνητὰ, ὅμοια τῶν ὁποίων μόνον εἰς πυρπολουμένας πόλεις δύναται τις ν'